

[Johan Poulsen.]

de videre drøftelser med myndighederne herhjemme.

Jeg forlanger ikke noget svar, hverken fra den højtærede statsminister eller den højtærede finansminister; jeg forstår meget vel, at det ikke er muligt på stående fod at tage stilling hertil. Men det er tanker, jeg fremsætter til velvillig overvejelse både for det høje ministerium og for det høje ting. Jeg har heller ikke ønsket at fremsætte konkrete tal, da der først vil være brug for sådanne, når en nærmere drøftelse vil finde sted i en forhåbentlig ikke alt for fjern fremtid.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen.

Medlemmer af folketinget Hanne Budtz, Helga Pedersen, Henry Christensen, Erik Eriksen, Halfdan Hendriksen, Aksel Møller, Sønderup og Poul Sørensen har meddelt mig, at de ønsker her i tinget mundtligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om at opfordre justitsministeren til at fremsætte forslag til en ny lov om biografæsenets ordning.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 19. oktober, kl. 10 med følgende dagsorden:

- 1) Valg af 2 medlemmer og 2 stedfortrædere til ankenævnet vedrørende visse landbrugsejendommers brug og overgang til selveje.
- 2) Fortsættelse af forhandling om statsministerens redegørelse i henhold til grundlovens § 38 ved folketingsårets åbning.

Mødet hævet kl. 16¹³.

7. møde.

Fredag den 19. oktober kl. 10.

Formanden: Jeg skal foreløbig forbigå den første sag på dagsordenen.

Man gik da til:

Fortsættelse af forhandling om statsministerens redegørelse i henhold til grundlovens § 38 ved folketingsårets åbning.

(Redegørelsen findes i tidenden sp. 1, foregående forhandling sp. 74 og 146).

Forhandlingen genoptoges.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Jeg var på forhånd klar over, at åbningstalen ikke ville finde synderlig nåde hos de ærede medlemmer hr. Erik Eriksen og hr. Aksel Møller. Heri er der nemlig ikke noget overraskende. Mig bekendt har ingen åbningstale siden 1945 fundet velvillig omtale hos oppositionen, hvad enten det var de to ærede medlemmer, der repræsenterede oppositionen, eller det f. eks. var mig, der gjorde det. Det ærede medlem hr. Aksel Møller mente imidlertid at kunne fremhæve min forgænger Hans Hedtofts åbningstale i oktober 1953. Den var, forstod jeg på det ærede medlem, ganske anderledes klar, den gav klar besked på forskellige områder.

Denne bemærkning fyldte mig med nogen misundelse over for min forgænger, og jeg slog derfor op i Folketingstidende for under åbningsdebatten den 15. oktober 1953 at se, hvad det ærede medlem dengang kunne have sagt af anerkendende ting om netop denne tale. Men jeg må desværre bedrøve det ærede medlem med, at det er meget småt med enhver form for anerkendelse også over for denne tale. Det ærede medlem anfører i 1953 en del betragtninger og godskriver Hans Hedtoft, at han har haft kort tid til at udarbejde sin tale. Det ærede medlem siger derfor, at han så godt forstår, at — lad mig citere Folketingstidende 1953-54 sp. 84 —:

„den højtærede statsminister har måttet nøjes med at holde en almindelig trontale og tilmed en af de alleralmindeligste, som nogen sinde er blevet holdt i dette ting.“

Jeg havde glædet mig til for en gangs skyld at finde nogle venligheder omkring en åbningstale, men de er uægtelig svære at få fat på, medmindre dette at betegne en tale som det alleralmindeligste, der nogen sinde er holdt i dette ting, skal opfattes som en kompliment.